

FM 2014-37 & 104
08.05.2014
Aqqaluaq B. Egede

Forslag til Inatsisasartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at undersøge hvorvidt det er muligt inden for rammerne af Grønlands internationale forpligtelser og aftaler at ophæve kvoteringer af isbjørne, hvalrosser samt nar- og hvidhvaler i Qaanaaq, Illoqqortoormiut, Tasiilaq samt i de tilhørende bygder.

(Medlem af Inatsisartut Lars Mathæussen, Siumut)

Eksport af vores levende ressourcer vil i mange år fremover fortsat være Grønlands vigtigste indtægtskilde. Derfor er bæredygtighed og forvaltning af de levende ressourcer på baggrund af videnskabelige data, traditionel viden og i overensstemmelse med internationale aftaler en kerneværdi for Inuit Ataqatigiit. Vi erkender dog også, at Grønlands og andre arktiske folks brug af levende ressourcer såsom sæl og hval er marginaliseret i det internationale samfund.

Inuit Ataqatigiits tilgang til denne problemstilling er, at vi fortsat kæmper for vores ret til at udnytte de ressourcer der er i vores område, og at vi sikrer den højest mulige grad af bæredygtighed i denne udnyttelse. Samtidig finder vi det vigtigt, at vi fortsat gør verden opmærksom på den anderledes natur og kultur vi har, og hævder vores ret som folk til at opretholde denne kultur og udvikle vores fangsterhverv, også på kommerciel basis. Et erklæret mål for Inuit Ataqatigiit er, at vi skal blive mere selvforsynende med fødevarer, og her spiller internationalt samarbejde og naturforvaltning en vigtig rolle.

Landbrug og dyrehold sammen med fangst og fiskeri skal fortsat udvikles med øje for selvforsyning og eksport. Et økosystembaseret forvaltningssystem skal udvikles, og lokal- og brugerviden skal fortsat integreres i forvaltnings- og forskningsregimerne omkring vores levende ressourcer.

Med disse bemærkninger skal jeg således meddele at vi ikke kan bakke op om forslaget fra medlem af Inatsisartut Lars Mathæussen.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at ændre Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. oktober 2006 om beskyttelse og fangst af hvalros, således at fangstperioden for den vestgrønlandske vinterbestand fremover fastsættes til perioden 15. januar til 15. marts, begge dage inklusiv.

(Medlem af Inatsisartut Nikolaj Jeremiassen, Siumut)

Beslutningsmyndigheden for og ansvaret for en kontrolleret fangstforvaltning af de levende ressourcer som afpasses i forhold til de skiftende årstider i landet, ligger først og fremmest hos Naalakkersuisut. Vi vil fra Inuit Ataqatigiit stille spørgsmålstejn ved om det er på sin plads, at forvaltningen af fangstkvote og jagttider samt et myndighedsansvar herfor, fortsat er placeret i de forskellige ressortområder under Naalakkersuisut.

Naalakkersuisut skal fastsætte jagttider på de forskellige arter samt sikre at fordelingen af fiskekvoterne finder sted på et realistisk grundlag. Beslutningskompetencen med hensyn til fastsættelsen af fangstkvote og jagttider ligger således hos Naalakkersuisut. De senere år er det dog blevet mere og mere reglen, at enkelte medlemmer af Inatsisartut gennem fremsættelse af medlemsforslag til samlingerne overtager mere og mere af bestemmelsesretten i forhold til jagttiderne.

Dette er tankevækkende og sætter spørgsmålstegn ved om Naalakkersuisutområdet for fiskeri og fangst har ressourcer og kræfter til fortsat at have en myndighedskompetence over jagttiderne og om ressortområdet følger med virkeligheden ude på kysten. Vi er ikke imod det fremsatte forslag. Det vi sætter spørgsmålstegn ved, er om vi fortsat skal have Naalakkersuisut-området for Fiskeri- og Fangst til at varetage den daglige forvaltning på dette område.

Vi har jo gang på gang set at jagttider på forskellige arter gennem vedtagelse af op til flere beslutningsforslag er blevet ændret. Vi mener i Inuit Ataqatigiit at der efterhånden er sket en sammenblanding af om det er Inatsisartut eller Naalakkersuisut som har et beslutningsansvar for jagttiderne.

Eksempelvis burde Naalakkersuisut på baggrund af ressortområdets ansvarsområde have været de første til at handle i dette spørgsmål. I den politiske udvikling er det nu blevet mere og mere normalen, at Inatsisartutmedlemmer blot ved fremsættelse af beslutningsforslag over-ruler de enkelte Naalakkersuisut-områders ressortansvar. Inuit Ataqatigiit skal derfor opfordre til at man genovervejer denne tendens.

Med disse bemærkninger skal Inuit Ataqatigiit indstille til at forslaget ikke nyder fremme. Vi er endvidere enige med Naalakkersuisut når de siger, at de vil igangsætte en dialog med fangerne og KNAPK's organisation i forhold til substansen i forslaget. I den forbindelse skal vi opfordre til at Naalakkersuisut løbende holder Inatsisartut's Fiskeri- og Fangstudvalg løbende orienteret.